

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob03val-shoot-idm139892128620928/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

ET KJÆRLIGHEDSFORHOLD
(SKIZZE)

En ædel Yngling elskede en Skjøge. Jeg gjentager det: en ædel Yngling elskede en Kvinde uden Uskyld, uden Renhed, uden Blufærdighed, en Kvinde der solgte sin Skjønhed for Guld til Enhver, en Kvinde [der] solgte sig Selv; thi Kvinden er en Aand, der vogter paa et Legeme, Manden et Legeme og en sideordnet Aand. — Hvorledes forstaa denne Kjerlighed? — Han elskede hende med hele Kjerlighedens Ydmyghed og Beundring. Hun elskede ham med hele en ung Kjerligheds Friskhed og Stolthed over sig selv og over ham — hun en Skjøge. — Ja hendes Skjønhed var det ikke, thi den kunde Enhver købe og Kjerligheden taaler intet Fælleddskab. Hendes Aand var det da han elskede? var den da udelukkende hans? kan en Kvinde da give sit Legeme hen uden at hun i det samme om end et Secund, om end i et let Haandtryk, i et lynsnart Glimt i Øjet, i en næsten usynlig Skjelven om Munden giver sin Aand, sig Selv hen? Mærk vel det var en *Skjøge*, ikke En der *havde* været Skjøge og havde angret, hun *var* Skjøge. — Var det da Forskruethed, elskede han hendes Ide, det Skjønne og Herlige hun havde

været, eller skulde blive en Gang i Himlen, elskede han hende saaledes *trods* Skjøgen? Nej! *hun* elskede jo ogsaa, *elskede*. De troede Begge med urokkelig Fasthed paa Noget i hende som aldrig var krænket, aldrig var solgt, aldrig givet hen, et Noget hun ikke ejede bevidst, naar *han* ikke var nærværende i Virkelighed eller Tanke, et Noget han fremkaldte, som vældede ham i Møde, som fyldte hende helt, som forklarede hende, hævede hende og fortryllede, lyksaliggjorde ham. En ædel Yngling elskede en Skjøge. —
